

[Thisted Knudsen.]

bemærkninger. Jeg forstår på det ærede medlem, at han i den tolvte time forsøger at rette den radikale skude op. Jeg ved egentlig ikke, hvor han har den oplysning fra, at der fra min eller fra venstres side skulle være stillet betingelser om forhandlingsgrundlaget, således forstået, at det skulle være oppositionens forslag, der skulle danne udgangspunktet. Det må være ukendskab til de virkelige forhold, der her gør sig gældende. Det kan ikke være det ærede medlem hr. Kirkegaard, der har bundet det ærede medlem hr. Baunsgaard en sådan historie på ærmet. Der har ingen betingelser været stillet; alle muligheder har været søgt, men de er alle afvist.

Den anden bemærkning til det ærede medlem hr. Baunsgaard er, at det var en meget uforsigtig udtalelse, han kom med — jeg skrev den op: „tilfældige overgreb fra amtsrådenes side“. Må jeg spørge det ærede medlem: hvad er det for amtsråd, hvad er det for tilfældige overgreb, og hvad er det, det ærede medlem kalder overgreb? Var det ikke rigtigt ikke at beskyldte amtsrådene i bred almindelighed, men konkret vise, hvad det egentlig drejer sig om? Jeg synes, det ærede medlem skylder tinget denne oplysning.

Til slut vil jeg gøre opmærksom på, at der er et medlem inden for mit parti, der agter at stemme imod de to første lovforslag, men som ligesom vi andre vil stemme for de tre sidste lovforslag om forholdet mellem staten og kommunerne.

Aage Fogh: Jeg vil gerne ved afslutningen af debatten gøre et par bemærkninger, også i tilknytning til det, jeg sagde forleden dag. Jeg understreger igen, at den diskussion, der nu gennem en lang, lang årrække har stået om problemet de faste skatter, efter mit skøn burde ud af verden. De faste skatter udgør i dag vel ca. 650 mill. kr. De faste skatter fordeler sig på jord og på forskelsværdien. I købstæderne vil jeg tro de deles lige, og sætter man dem i relation til grundværdierne, udgør de 5 pct. både i København og i købstæderne. I landdistrikterne er der antagelig $\frac{2}{3}$ på grundværdierne og $\frac{1}{3}$ på bygningerne, og det, jeg mener vi skal tilstræbe, er ganske simpelt, at bygningsskatterne, som af alle betragtes

som urimelige, bliver afviklet ikke på 28 år, men på en meget kortere årrække; jeg mener, 10 år var nok. Yderligere ønsker jeg, at de faste skatter for landbrugets vedkommende, som samler sig om grundværdierne alene, og med hensyn til hvilke vi i løbet af en periode på 10-12 år når frem til en ensartet grundværdibeskatning over hele landet, bliver gjort konjunkturbestemte, hvis landbruget har ønske derom. Det er ikke lykkes for mig at få tilslutning til disse tanker, men jeg indrømmer selvfølgelig, at det, der er forelagt, og det, der bliver gennemført, er et skridt på den rigtige vej; det er bare efter min mening ikke tilstrækkeligt, men så må vi tage det ad to gange, det har vi gjort så ofte — og det er derfor klart, at jeg stemmer for lovforslagene. Jeg vil derefter fortsat arbejde for, at man inden for det store og det mindre landbrug kan samles i enighed om en form, som man kunne gennemføre, således at hele dette problem blev bragt ude af verden. Der er nemlig efter mit skøn ikke penge i det i forhold til den diskussion, der føres.

Baunsgaard: Jeg vil gerne til det ærede medlem hr. Mose Hansen, som mente, at jeg stadig kørte på en gammel melodi om forskelle i interesser mellem store og små brug, sige, at det ærede medlem kunne have ret i, at interesse modsætninger ikke var til stede, dersom det var således, at arealbesiddelse og indkomststørrelse som regel fulgtes ad, men det ærede medlem ved af erfaring, at det modsatte oftest er tilfældet. Jeg mener derfor, at hvis man ved helt at afvikle de faste skatter ville overlade en uforholdsmæssig stor byrde til dem, der ikke har indkomst efter arealstørrelse, men efter indsats, ville det være urimeligt. Endelig er der det at sige, at ifølge det her foreslåede afvikler vi skatten på bygninger; alt nybyggeri vil fremtidig være skattefrit. Men samtidig fastslår vi princippet om, at der skal hvile en vis afgift på det areal, man besidder. Hvem vil en sådan lovgivning først og fremmest være til gavn for? For den landmand, der har store investeringer i bygninger og i produktion, og det vil i sandhed være et umådelig fremskridt for den unge landmand, der står over for at skulle foretage nybygning.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen